över|boka v.
över|bok|ning s.
över|bord [-bo′rd] adv.; särskr. äv. *gå, falla ö.*
över|bram|segel s.
över|bringa v.
över|bring|are s.
över|broa v.
över|brygga v. ◻ *-de*
över|brygg|ning s.
över|bud s.
över|buds|pol|it|ik s.
över|byggd adj.
över|bygg|nad s.
över|bädd s.
över|cere|moni|mäst|are s.
över|civ|il|is|er|ad adj.
över|del s. *-en -ar*
över|di|mens|ion|era v.
över|di|mens|ion|er|ing s.
över|di|rekt|ör s.
över|dom|are s.
över|dom|stol s.
över|dos s. *-en -er*
över|dos|era v.
över|dos|er|ing s.
över|dra äv. **över|draga** v.
över|drag s. *-et*; pl. =
överdraga se *överdra*
över|drag|ning s.
över|drags|byx|or s. pl.
över|drags|kläd|er s. pl.
över|dram|at|is|era v.
över|dram|at|is|er|ing s.
över|drift s.
över|driva v.
över|driven adj.
överdåd s. överflöd, lyx o.d.; våghalsighet
överdåd|ig adj. *-t -a* präglad av överdåd; ypperlig; våghalsig
överdåd|ig|het s.
över|däck s.
över|däcka v.
över|däck|ning s.
över|dängare s. *-n*; pl. =, best. pl. *överdängarna* ⟨vard.⟩ skicklig person, mästare
över|död|lig|het s.
över|efter|frågan s.
över|e|mot|ion|ell adj. *-t -a*
över|ens [-en′s] adv. ense; ens
över|ens|fyr s. *-en -ar* ensfyr
över|ens|komma [ö′ver- äv. -en′s-] v. ◻ *ö. om ngt*
över|ens|komm|else s. *-n -r*
över|ens|linje s.
över|ens|stämma [ö′ver- äv. -en′s-] v. ◻
över|ens|stämm|ande adj. oböjl.
över|ens|stämm|else s. *-n -r*
över|e|tabl|er|ing s.
över|exekut|or s.
över|ex|plo|at|era v.
över|ex|plo|at|er|ing s.
över|ex|pon|era v.
över|ex|pon|er|ing s.
över|fall s. *-et*; pl. =
över|falla v.
över|falls|hjul s.
över|fara v.
över|fart s.
över|farts|ställe s.
över|fet adj. *överfett överfeta*
över|fiska v.
över|fisk|ning s.
över|flotta v. ◻
över|flott|ning s.
över|flyga v. ◻
över|flygla v. *-de* överträffa; kringgå o. omfatta trupper o.d.
över|flygl|ing s.
över|flyg|ning s.
över|flytta v. ◻
över|flytt|ning s.
överflöd s. *-et*; *ha ö. av* el. *på ngt*
överflöda v. ◻ ⟨ofta bildl.⟩ *ö. av ngt*
överflöd|ig adj. *-t -a*
överflöd|ig|göra v.
överflöd|ig|het s.
överflöds|kon|sumt|ion s.
överflöds|sam|hälle s.
över|frakta v. ◻
över|frakt|ning s.
över|full adj. *-t -a*
över|fur|ir s.; tidigare gruppbefälsgrad
över|fylla v.
över|fylld adj.
över|fång s. *-et*; pl. =; *glas i ö.* med överdrag av glasskikt i färg
över|fångs|glas s.
över|färd s.
över|färja v. ◻
över|färj|ning s.
över|föra v. ◻ *ö.* el. *föra över trupper till en plats* men endast *ö. vätska till ånga*
över|för|bar adj. *-t -a*
över|för|bar|het s.
över|för|fin|ad adj.
över|för|fin|ing s.
över|för|frisk|ad adj.
över|för|ing s.
över|för|ings|bild s.
över|för|ings|hast|ig|het s.
över|för|ings|led|ning s.
över|för|mynd|are s.
över|för|säkr|ad adj.
över|för|säkr|ing s.
över|för|tjust adj.
över|ge äv. **över|giva** v. lämna, ge sig av från o.d.
över|given adj.
över|given|het s.
över|gjuta v. ◻
över|glid|ande adj. oböjl.
över|glid|ning s.
över|glänsa v.
över|grepp s. *-et*; pl. = obehörigt angrepp el. ingrepp m.m.
över|grip|ande adj. oböjl. *ö. målsättning* överordnad, mera allmängiltig o.d.
över|gå v. ◻ *ö.* el. *gå över till annat yrke* men endast *ö. ngn i slughet* överträffa o. *värken går över* tar slut
över|gå|ende adj. oböjl. *ö. regn* kortvarigt
över|gång s. *-en -ar*; *ö. för fotgängare*; *ö. till eldrift*
över|gångs|be|stämm|else s.
över|gångs|be|svär s.
övergångs|feno|men s.
övergångs|form s. *-en -er*
övergångs|peri|od s.
övergångs|reg|er|ing s.